

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Kamila Hejlíková: *Příčiny politické nestability v Kamerunu: Je Kamerun na cestě k etno-politickému konfliktu?*

Bc. Kamila Hejlíková si vybrala téma politické nestability v Kamerunu, v jehož rámci se zaměřuje na pravděpodobnost vypuknutí násilného etno-politického konfliktu. Vzhledem k věku současného prezidenta i dalšímu dění v regionu – i v samotném Kamerunu – toto téma za velmi aktuální a důležité.

Pro jeho zpracování si autorka zvolila teoretický rámec, který vychází zejména z modelu etno-politického povstání, spojeného s R. T. Gurrem, který doplňuje o další bezpochyby relevantní autory. Tento výběr považuji za vhodný, i když k operacionalizaci a úpravám, k nimž autorka sáhla, mám jisté výhrady. Nepovažuji např. za logické ztotožnit proměnou „vnější vliv“ se „státní represí“, která by měla být v logice modelu samostatnou proměnnou, kdežto „vnější vliv“ by měl odkazovat spíše k jakési „nákaze“ (*contagion*) z okolních států či skupin.

Po stránce metodologické je pozitivní a nepříliš běžné, že se autorka snaží aplikovat při své analýze kvantitativní metody. Jejich užívání však chybí podrobnější diskuse výsledků, zejména míry spolehlivosti, se kterou je spojen rovněž nízký počet případů, který předpokládá předběžnou analýzu rozložení dat atd. Taktéž grafy nevypadají příliš smysluplně a spíše než samotné trendy jednotlivých proměnných by bylo vhodné užít normální osy a k nim teprve přidat trendové křivky. Za nepříliš přehledný pak považuji shrnující graf č. 13 (s. 83), z něhož autorka dovozuje tvrzení, která nejsou dle mého názoru z grafu vůbec patrná, neboť v něm chybí hodnota závislé proměnné. I přes tyto dle mého názoru podstatné slabiny však autorka prokazuje dobré interpretační schopnosti a grafy, včetně míry spolehlivosti, by se měly brát spíše jako příloha, než jako základní argument analýzy. Z jejího vyznění je patrné, že se autorka v problematice i zkoumané zemi orientuje.

Vedle výše uvedených obsahových slabin spatřuji nedostatky i ve formální stránce. Předně, ani po opakovaných připomínkách autorka neodstranila některé formální nedostatky, jako je např. chybné psaní pomlčky a spojovníku (které se navíc vyskytuje v samotném názvu práce), chyby v interpunkci, místy problematická návaznost textu, překlepy či chybné psaní názvů (např. v Sieře Leone), užívání různých fontů v textu (poznámky pod čarou, číslování), příliš komplikované názvy grafů atd.

I přes všechny výše uvedené nedostatky však práci navrhuji k obhajobě.

V Českém Meziříčí 11. 8. 2016

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.